

и кои-шо не ся грыжмшъ за друго освень какъ да разносяшъ доходы-шъ си.

Нии мыслимъ чи е полезно и за шѣхъ.

Они, кои-шо немашъ друга работа освень да си разносяшъ доходы-шъ, длѣжни сѣ да ги разносяшъ колко-шо могяшъ по-пріятно.

А всякій зная ли да ги разноси шака?

Не! за да ся оувѣримъ, спига да погледнемъ или оныя, кои-шо сѣ ся родили, богати и сѣ послѣдовали да сѣ такива, или многочисленны-шъ оныя шѣрговцы, промышленницы, и други, кои-шо капо сѣ спечелили доволно пары, дръпнали сѣ ся ошъ работа-ша си, и поминувашъ вообще единъ много скученъ и слѣдователно много непріятенъ живошъ. — *Защо? — Защо-шо не знаяшъ да оупошреблявашъ въ полза времето. Тии люди немашъ воисшина пошреба да си думашъ: единъ часъ е единъ (койгоди) сребренникъ лежащъ на земля-та; я да ся наведѣ да го зъмнѣ; но шребва да си говоряшъ: единъ часъ требува да ми донесе толкова оудоволствіе.*

Ако по-горѣ зарлчяхме на работници-шъ да ся държмшъ за перво-шо ошъ шья двѣ-шъ правила, не шребува да рече нѣкой чи го причашихме за най-высоко. Пары-шъ не сѣ желателни капо цѣль, но капо средство